

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M.S.**
zastoupená Mgr. H.K.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8. 7. 2019 , o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 7. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019, kterým byla

Shodu s prvopisem potvrzuje

zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 24. 1. 2019 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.

2. Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které uvedla, že dne 9. 7. 2015 utrpěla pracovní úraz, následkem kterého byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Podle posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení Ostrava byl stanoven pokles její pracovní schopnosti 30 %, přičemž jako příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena smíšená úzkostně depresivní porucha u predisponované osobnosti s lehkým funkčním postižením. Podle zprávy psychiatra MUDr. D. ze dne 4. 12. 2018 ji však byla diagnostikována smíšená úzkostně depresivní porucha v těžkém stupni postižení a žalobkyně proto trvá na tom, aby byl vypracován nový posudek o invaliditě. Její pracovní neschopnost byla ukončena, přestože není doléčená a ocitla se v situaci, kdy nemůže být evidována jako uchazeč o zaměstnání. Žalobkyně je přesvědčena, že míra poklesu pracovní schopnosti je u ní minimálně 35 %, její zdravotní stav ji neumožňuje najít si práci a soustavně ji vykonávat s ohledem na velké bolesti ruky a stále se zhoršující psychické problémy.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8. 7. 2019 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 4. 12. 2019, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 13. 11. 2020 a srovnávacím posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 22. 9. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně utrpěla dne 9. 7. 2015 pracovní úraz, následkem kterého byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti a na její žádost ji byly prodlužovány nemocenské dávky po ukončení roku nemoci. Dne 6. 11. podala žalobkyně opakovanou žádost o invalidní důchod. Na základě této její žádosti byl její zdravotní stav posouzen lékařem posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín, který v posudku ze dne 24. 1. 2019 hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobkyně podle kapitoly V položky 5b 20 % a toto hodnocení zvýšil o dalších 10 % na celkových 30 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019, kterým žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení dne 27. 6. 2019, který zdravotní stav žalobkyně rovněž vyhodnotil podle kapitoly V položky 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovil celkový pokles pracovní schopnosti 30 %. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud

odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je podáním tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. I. Š. a jejího nálezu ze dne 21. 9. 2017 a 23. 4. 2018, ze zdravotnické dokumentace psychiatra MUDr. M. D. a z řady odborných lékařských zpráv, které byly doloženy k žalobě a které posudková komise uvedla na straně 2 svého posudku. Posudková komise v posudku uvedla výpisy z jednotlivých odborných lékařských nálezů včetně výpisů z psychiatrické dokumentace a konstatovala rozpor v závěrech psychiatra MUDr. M. D., uvedené v lékařské zprávě ze dne 11. 5. 2018, kde se uvádí středně těžká depresivní porucha nálady a těžký stupeň postižení s tím, že takový stav není objektivně v lékařské dokumentaci žalobkyně doložen. V posudku je dále uvedeno vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise dne 1. 11. 2019 přísedícím odborným lékařem – psychiatrem, který uvedl, že se u žalobkyně jedná o premorbidní anomálně strukturovanou osobnost senzitivní disponovanou psychoneurotické reaktivitě při zátěži. Nejedná se o depresivní poruchu žádného stupně a nejedná se ani o posttraumatickou stresovou poruchu ani o změnu osoby vlivem této poruchy, která by vznikla následkem pouhého postižení. Při uvedeném jednání posudkové komise byla žalobkyně taktéž vyšetřena přísedícím ortopedem, který konstatoval: „CT zápěstí 24. 9. 2018 – správné postavení karpálních kůstek, bez známek artrózy. Objektivně pravé zápěstí bez otoku, bez klinických známek nestability“. Z uvedených lékařských nálezů i vyšetření žalobkyně posudková komise dovodila odlišný posudkový závěr od lékařů okresní správy sociálního zabezpečení i České správy sociálního zabezpečení v tom, že u žalobkyně se nejednalo a nejedná o duševní postižení, které by mohlo způsobit invaliditu jakéhokoliv stupně. Zjištěná porucha osobnosti je málo významná a nemůže posuzovanou omezit v pracovní činnosti přiměřené její kvalifikaci a praxi. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl stav po úrazu pravého zápěstí ze dne 9. 7. 2015, přičemž se jedná o lehké omezení hybnosti a snížení zatížitelnosti. Tento stav odpovídal kapitole XV, oddílu B, položce 4a, podle které činil pokles pracovní schopnosti 10 %. Posudková komise dodala, že ostatní zjištěná onemocnění u žalobkyně nedosahují takového významu a závažnosti, aby bylo toto hodnocení nutno zvýšit o dalších 5-10 %, neboť její pracovní potenciál nesnižují. Na tomto závěru posudková komise MPSV ČR v Ostravě setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 13. 11. 2020, ve kterém se podle požadavku krajského soudu měla vyjádřit k žalobkyní předložené lékařské zprávě MUDr. I. Š., podle které u žalobkyně jde o smíšenou úzkostně depresivní poruchu a posttraumatickou poruchu v těžkém stupni a k lékařské zprávě Psychiatrické nemocnice v Kroměříži, kde byla žalobkyně hospitalizována. V doplňujícím posudku posudková komise setrvala na tom, že z psychiatrického hlediska se u žalobkyně jedná o premorbidní strukturovanou osobnost senzitivně disponovanou psychiatrickou reaktivitou při zátěži. Diagnostické závěry psychiatrické nemocnice nelze akceptovat, neboť depresivní či úzkostná porucha v doložené dokumentaci žalobkyně prokázána nebyla. PK MPSV ČR dále poznamenala, že úkolem odborných lékařů Psychiatrické nemocnice Kroměříž je zjistit zdravotní stav a léčit pacienty odpovídajícím způsobem s tím, že nemají kompetence pro posuzování invalidity.

6. Při jednání krajského soudu dne 27. 5. 2021 předložila žalobkyně lékařskou zprávu ošetřující lékařky Psychiatrické nemocnice v Kroměříži MUDr. J. A. U. ze dne 13. 5. 2021,

podle které posudkový lékař nezohlednil dostatečně dlouhodobé psychické potíže žalobkyně související s chronickým stresem, který vedl k přetrvávání depresivní úzkostné symptomatologie. Uvedená lékařka dále mimo jiné uvedla, že dlouhodobá pracovní neschopnost žalobkyně způsobena úrazem pravé horní končetiny v červenci roku 2015 vedla k následnému rozvoji dlouhodobého stresu, který se postupně prohloubil až do obrazu středně těžké depresivní poruchy farmakologicky i psychoterapeuticky málo ovlivnitelné a trvale snižující pracovní potenciál žalobkyně. Krajský soud proto vyžádal další odborný lékařský posudek od posudkové komise MPSV ČR v Brně, který se měl vyjádřit k výše uvedeným rozporným lékařským závěrům a tvrzením a taktéž i k dosud podaným posudkům PK MPSV ČR v Ostravě. V posudku ze dne 22. 9. 2021 posudková komise MPSV ČR v Brně uvedla obsáhlou dostupnou lékařskou dokumentaci žalobkyně včetně lékařských zpráv praktické lékařky MUDr. Š., psychiatrických vyšetření MUDr. M. Nový Jičín, psychiatrických nálezů MUDr. D., Opava, lékařské zprávy MUDr. U. Psychiatrická nemocnice Kroměříž a odborné lékařské zprávy chirurgické a ortopedické. Tato posudková komise velmi podrobně popsala vývoj zdravotního stavu žalobkyně od doby utrpeného úrazu pravého zápěstí 9. 7. 2015 až do současné doby a učinila závěr, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí šlo u žalobkyně z hlediska dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o omezení hybnosti pravého zápěstí po úrazu 9. 7. 2015 a následných operačních zákrocích, přičemž nešlo o ztuhnutí v zápěstí. PK MPSV ČR v Brně se ztotožnila plně se závěry posudkové komise v Ostravě, co se týče duševních postižení žalobkyně, po prostudování obsáhlé psychiatrické dokumentace konstatovala, že k datu 8. 7. 2019 šlo u žalobkyně u premorbidní anomálně strukturovanou senzitivní osobnost se situačními úzkostně depresivními dekompenzacemi, které nedosahovaly ani středního stupně závažnosti, kdy nešlo o funkční poruchu, která by měla zásadnější dopad na pracovní schopnost. Podle průběhu onemocnění a klinických projevů nešlo u žalobkyně o depresní poruchu ani o posttraumatickou poruchu. K tomu posudková komise poznamenala, že vyjádření v propouštěcích zprávách z hospitalizací žalobkyně v Psychiatrické léčebně Kroměříž a zprávách MUDr. U. ze dne 16. 6. 2020 a 13. 5. 2021 se týkají zdravotního stavu žalobkyně v období po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Další zdravotní postižení nezpůsobovala takovou funkční poruchu, která by měla dopad na její pracovní schopnost. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně postižení hybnosti pravého zápěstí, v důsledku kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XV, oddílu B, položky 4a 10 %.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 8. 7. 2019 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 10 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV

ČR v Ostravě i v Brně. O úplnosti, správnosti a přesvědčivosti těchto posudků nemá krajský soud důvodu pochybovat. Na jejich vypracování se kromě posudkových lékařů podíleli i další odborní lékaři z oboru ortopedie a psychiatrie, tedy jak z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně tak i z oboru psychiatrie, do kterého spadá onemocnění, o němž se žalobkyně domnívala, že je nejzávažnější příčinou jejího zdravotního stavu. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě ve svém prvoposudku i doplňujícím posudku přesvědčivě přitom zdůvodnila své odlišné stanovisko od posudkových lékařů okresní správy sociálního zabezpečení i České správy sociálního zabezpečení v tom, že se k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí u žalobkyně nejednalo o rozhodující zdravotní postižení duševní, které by mohlo způsobit invaliditu, neboť u ní zjištěná porucha osobnosti je málo významná a nemůže ji omezit v pracovní činnosti přiměřené její kvalifikaci a praxi. Naopak za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označila stav po úrazu pravého zápěstí ze dne 7. 9. 2015, kdy se jednalo o lehké omezení hybnosti a snížení zatížitelnosti odpovídajících kapitole XV, oddílu B, položce 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně 10 %. S tímto závěrem se zcela ztotožnila i posudková komise MPSV ČR pracoviště v Brně. K uvedenému považuje krajský soud za vhodné uvést, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení stupně invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).

8. Jelikož u žalobkyně k datu 8. 7. 2019 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019, kterým zamítla její žádost o invalidní důchod.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 4. 11. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje